

РЕШЕНИЕ

№ 2019

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **906** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1254/09.12.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, постановено по НАХД № 8583/2021г. е изменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-339/12.05.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД [фирма] на основание чл.644, ал.2, предл. 2-ро от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ като е намален размера на наложената санкция на 2000 лева.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за наличие на касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.3 НПК се моли за отмяната му. Сочи се, че застрахователят се е произнесъл по претенцията след повече от три месеца след изтичане на законово определения срок за това, което е отегчаващо отговорността обстоятелство и съответно мотивира налагането на санкция в размер над минимално предвидения. Нарушението освен това било извършено в условията на повторност. В съдебно заседание касаторът поддържа направеното искане на отмяна

на обжалвания съдебен акт чрез юрк.Г.. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че санкционираното дружество се е произнесло по предявена пред него претенция на 15.01.2021г. като изплатило дължимото обезщетение, а самата претенция била заведена на 15.09.2020г. Последните документи във връзка с претенцията били представени на 16.09.2020г. – номер на банкова сметка, по която да бъде преведена сумата на застрахователното обезщетение. При това и с оглед нормата на чл.108, ал.1 КЗ дружеството следвало да се произнесе до 08.10.2020г.

Издаденото за посоченото нарушение НП е прието за законосъобразно от решаващия съд с изключение размера на наложената санкция. По отношение него съдът е посочил, че не съответства на тежестта на извършеното административно нарушение, но правилно отговорността е реализира по квалифицирания състав поради наличието на доказателства за извършване на деянието в условията на повторност.

Решението в обжалваната му част е неправилно.

Разпоредбата на чл.108, ал.1 КЗ предвижда, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т.1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането.

В случая последното доказателство по чл.106 КЗ е представено пред застрахователя на 16.09.2020г. От този момент започва да тече 15-дневният срок, в който дружеството следва да се произнесе по един от начините, посочени в чл.108, ал.1 КЗ, а именно като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже плащането и изтича на 08.10.2020г., вкл., с оглед обстоятелството, че срокът е предвидено да се брои в работни дни. Застрахователят не е изисквал допълнително представяне на документи, не се твърди такива да са били необходими. Въпреки това се е произнесъл по претенцията едва на 15.01.2021г. – след повече от три месеца от изтичане на определения в кодекса срок, с което е осъществил вмененото му нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

Разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 КЗ, приложена от административнонаказващия орган и съответстваща на извършеното нарушение предвижда, че на юридическо лице или едноличен търговец, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл.635 - 643, на

разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. Според ал.2 на с.р. при повторно нарушение наказанието по ал.1, т.2 е в размер от 2000 до 40 000 лв.

В случая на застрахователното дружество е наложена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 КЗ – близък до минималния размер, предвиден от кодекса. При положение, че забавата за предприемане на дължимото по силата на закона действие е с повече от три месеца съдът в настоящия му състав намира, че така определен размер на санкцията съответства на тежестта на извършеното нарушение, т.е. не е налице нарушение на чл.27 ЗАНН. Изложените от решаващия съд съображения при така установения размер на просрочието и при установен максимален размер на санкцията от 40 000 лева, не могат да бъдат споделени.

При това ще следва решението да бъде отменено в обжалваната му част и вместо това НП да бъде потвърдено изцяло като законосъобразно издадено. При този изход на спора на касатора се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1254/09.12.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, постановено по НАХД № 8583/2021г. в обжалваната му част като вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № Р-10-339/12.05.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, в частта, с която на ЗД [фирма] на основание чл.644, ал.2, предл. 2-ро от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.